

• ГУМОРЕСКА

Цар звірів

В ОДНОМУ зоопарку не встигали міняти директорів. Колектив ляхоманило – постійні чвари, кожному хочеться керівної посади. А тут ще як не слон відкине хобота, то кабан уріже дуба. Врешті, ніхто на цій землі не вічний. А злі язика плещуть: «Директор винен! Дивіться, який червонопокий!» Якби той директор на спиртозаводі працював, то казали б, що то від алкоголю: «Зранку до вечора не просихає». А в зоопарку: «Зайці моркви по кілька місяців не бачать, мавпам банани не показують, м'ясо у лева цуплять... І все під орудою директора!»

Сергій Петрович Нетутешній очолював зоопарк не більше трьох місяців. Ніби й усе добре. Гуси-лебеді у теплі краї не полетіли, кобра нікого не вкусила, слон на місці – вольєром гуляє, людей звеселяє...

Та одного вечора зателефонували з мерії:

– Не виправдовуйте довір'я, Сергію Петровичу, нашого довір'я! Є на вас сигнал. Пишуть, що лев «під вашим керівництвом» так схуд, що скоро між прутами клітки пролізе і з зоопарку дремене... У середу чекайте комісію.

Це було в понеділок. А пізно ввечері у вікторок лев зник. Тривогу підняв нічний сторож. Подзвонив директорів:

– Сергію Петровичу, пропав лев!
– Помер?

– Та ні, просто зник...

Примчав Сергій Петрович у зоопарк – нема царя звірів!

– Скажуть, що й справді між прутами клітки проліз.

– Та як же він пролізе? – заперечив сторож. – У нього ж голова – як гарбузяка!

«Значить, це хтось із «доброзичливців» постарався. Хтось же скаргу ту писав... Тепер ось випустив лева з клітки. А комісія скаже: «А такий утік лев! Не витримав лихої долі...» – подумав Сергій Петрович, махнув рукою і побрів додому. Побрів та не добрів. Убитий горем і такою підступністю, зайшов до свого однокласника Василя Федотовича Качечки, котрий жив у сусідньому будинку.

– О, що це в лісі здохло?! – радісно зустрів його однокласник. – Хоч і сусіди, а вже рік не бачилися! Давай,

проходь, гостем будеш, по царці вип'ємо. Ми якраз із дружиною вечеряємо.

– У лісі нічого не здохло, а ось у зоопарку лев пропав. А завтра комісія... – сів до столу опечалений Сергій Петрович.

Випили по царці. Задумалися. І тут дружина Качечки каже:

– Васю, тобі друзі на іменини опудало лева подарували. Он же у вітальні стоїть без діла...

– Ну?

– Нехай покладе його Сергій у кучок клітки. Лев, мовляв, відпочиває.

– А якщо хтось наважиться його дрючком штрикнути: чи живий? – похитав головою чоловік.

– Тоді сам залізає у шкуру, виручай шкільного друга. Все одно тебе на три місяці відправили у відпустку без оплати. А левові свіже м'ясо дають...

– Авжеж, раціон справді гарний! – підтвердив повеселілий Сергій Петрович.

Одне слово, умовили Качечку, щоб той кілька днів побув у шкурі лева. А там, може, й справжній цар звірів знайдеться. Правда, Василь Федотович у шкуру ледве вліз, бо мав уже кругленьке пузце і нестандартну фігуру.

– Ти тільки голосніше рикай, коли до клітки комісія підійде, – радив Сергій Петрович другу. – Щоб ніхто не наважиться до тебе зайти.

...Рано-ранесенько лев, а точніше – Василь Федотович, уже подрімував у клітку.

Комісія прибула десь під обід, коли годували звірів. Левові кинули добрячий шмат м'яса. Він підійшов до нього, понюхав і заревів. Але їсти не став: ну хіба буде їсти Василь Федотович сире м'ясо? (Домовилися, що увечері дружина прийде, забере і зварить...)

– Розгодували ви лева! – сховав скаргу до портфеля голова комісії. – Написали, що він у вас худющий, а в нього он пузо, як у бегемота.

Василь Федотович знову забігав по клітці і заревів.

– Та йому, я бачу, самочку треба! – продовжив голова комісії. – Нехай жирок зжене. Дзвонили нам тут недавно колеги: у їхньому зоопарку левиця лева загризла. Старий був. А

Отиски-самотиски

ЗАГАЛЬНООСВІТНЯ ШКОДА.
СМАЧНІ СІРНИКИ.
СОЛОДКИЙ ПАЙ.
ТЕЛЯЧІ НОТИ.

Галина КОЛЯДЕНКО.
Житомирська обл.

Запитаннячко

• Якщо гірше бути не може, то що ж тоді буде?

Караоке

Давно не бував я в Фейсбуці...

• САТИРИЧНИМ ПЕРОМ

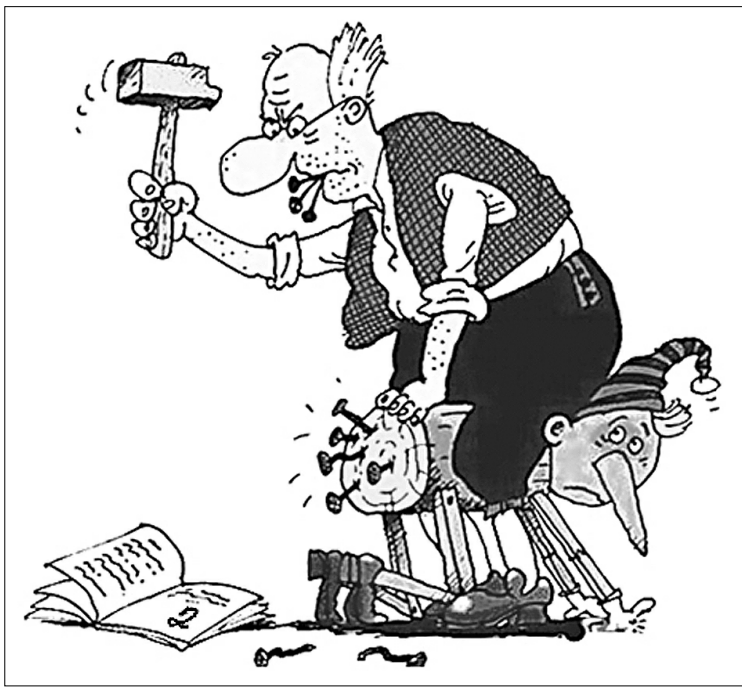
Умови процвітання

У бюджеті залатались би латки, Зросли в держави та громади статки, Якби платили з «наварів» податки Чинovníки, депутати й депутатки...

Сергій КОВАЛЬ.

Івано-Франківська обл.

Мал. Петра КОЗИЧА.

Навмисно не придумавши

• «Громадяни! Просимо прийти і помитися в лазні та сауні до 5-го числа, бо на півтора місяця закриваємось на ремонт. Адміністрація».

(З об'яви).

• «Він сказав про мене погане слово, то я не міг стерпіти і віддвинув йому тим же, тільки без слів».

(Із пояснення).

• «Запрошуємо на роботу двірника тимчасового пенсіонера».

(З оголошення).

• «Продається приватизована однокомнатна квартира на першому етажі з вигодами, можна навіть утримувати під вікнами надворі домашню живність».

(З об'яви).

• «Еней догулявся до того, що якби не боги, то зовсім спився б».

• «У 1819 році Наталку Полтавку як поставили на сцені, то й досі з неї не сходить».

(Із учнівських творів).

Інтер-смішинки

– Пане Новотний, звідки це у вас така гуля на лобі?

– То від думання!

– Не може бути!

– Може. Дружина жбурнула в мене попліничкою, а я думав, що не влучить.

Збираючись у казино, Джим хвалиться:

– Я відкрив, як можна завжди вигравати в покер!

– Дурниці! – заперечує Гаррі. – У цій грі одного дня можеш виграти, а другого – програти.

– У тім-то й штука! Треба грати через день.

У Венеції двоє молодят заходять у готель – хочуть зняти окремих номер із просторим ліжком.
– Ви одружені? – цікавиться адміністратор.
– Звичайно, – каже молодик.
– Обоє? – уточнює адміністратор.

Після корабельної аварії англійці і француз опинилися на безлюдному острові. Француз спорудив собі житло – із гілячка та листя. Англійець же наробив із намулу цегли, висушив на сонці та звів із неї два будинки.

– На якого біса тобі аж два будинки?! – дивується француз.
– Один – це аристократичний клуб, який я буду відвідувати, а другий – то клуб, у якому й ноги моєї не буде!

Оголошення. Реклама

«Шукаю роботу головного бухгалтера з великою зарплатою і умовним строком відсидки не більше двох років».

«Можу керувати міністерством, фінансовою корпорацією, а також клеїти шпалери. Василь Васильович, тел. 013-13-13...».

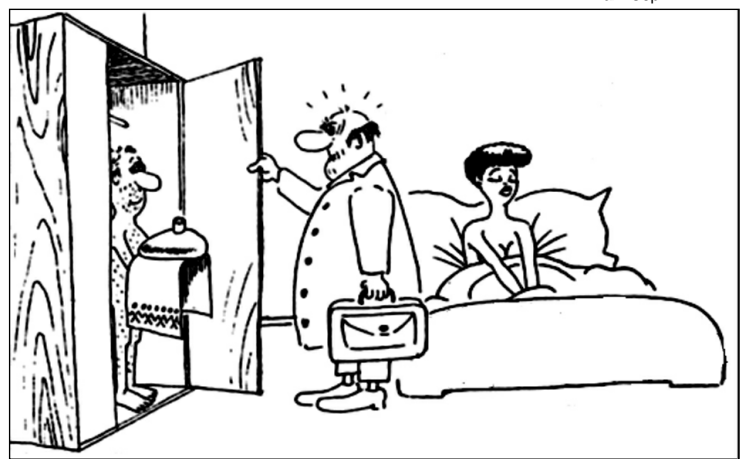
«Комп'ютери, ноутбуки, принтери – продаж, гарантія, ремонт. Все в одному місці».

«Наша фірма влаштує на будь-яку посаду. Приходиться зі своїм кріслом».

«Увага! ТОВ «Профілактика» пропонує широкий асортимент соломок. Чудовий засіб від забоїв тіла і переломів рук та ніг. Інструкція: – перед застосуванням підстелити.

Протипоказання: – не підпалювати. Ціна: майже задарма».

Архів "зорянського" гумору на сайті: www.zorya.poltava.ua

Мал. Сергія ЕЛЕНА.

Круті думки

Ніщо так не сприяє популярності політика, як його кримінальне минуле.

Ніщо так не розділяє багатьох людей, як необхідність ділитися.

Нездатний постояти за себе часто сидить за інших.

Сором'язлива людина якщо і вчиняє гідоту, то без великого задоволення.

Особливе роздратування викликають різні ідіоти, котрі чомусь сприймають тебе за свого.

Борис КРУТІЄР.

• І СМІХ І ГРІХ

ТУПИЙ

ОДИН чоловік наймається на роботу в котельню. Механік проводить інструктаж:

– Приходиш вранці, вмикаєш рубильник. Через вісім годин вимикаєш і йдеш додому. Зрозумів?

Чоловік хитає головою:

– Не зрозумів.

Механік повторює:

– Приходиш вранці на роботу. Вмикаєш рубильник. Потім через вісім годин рубильник вимикаєш. Після цього йдеш додому. Зрозумів?

– Не зрозумів.

Механік гарячує:

– Вранці приходиш сюди на роботу! А тут рубильник! Ти цей рубиль-

ник вмикаєш! Через вісім годин цей же рубильник ти вже вимикаєш! А потім йдеш додому. Тепер зрозумів?

Чоловік – механіку:

– Чого ти горлаєш? Ти що, тупий?! Я тобі вже втретє кажу: не зрозумів! А я що буду робити?!

Олег ВІТРОВИЙ.
м. Горішні Плавні.